

- недосконалості маркетингу інновацій.

Дослідження інноваційної діяльності підприємств у сучасних провідних з точки зору інноваційного потенціалу європейських країнах показало, що основними бар'єрами у інноваційному розвитку підприємств є [1]:

- розмір бізнесу організації;
- ступінь легальності ведення бізнесу організації;
- тип бізнесової активності;
- наявність серед власників організації нерезидентів;
- незалежність суб'єкту господарювання, наявність дочірніх компаній;
- наявність фінансових ресурсів для впровадження інновацій;
- спроможність організації проводити дослідження та впроваджувати розробки власними силами;
- підтримка уряду.

Найбільш впливовими факторами, що мають вплив на інноваційний потенціал підприємства, є:

- спроможність організації проводити дослідження та впроваджувати розробки власними силами (коефіцієнт взаємної сполученості Чупрова дорівнює 0,24);

- урядова підтримка певного виду бізнесу, який характеризується широким впровадженням інноваційних розробок (коефіцієнт взаємної сполученості Чупрова дорівнює 0,17);

- наявність фінансових ресурсів (коефіцієнт взаємної сполученості Чупрова дорівнює 0,17).

Таким чином, основними бар'єрами, що стримують розвиток інноваційного потенціалу підприємства, є неспроможність організації проводити дослідження та впроваджувати розробки власними силами, відсутність урядової підтримки бізнесу, нестача фінансових ресурсів для проведення та впровадження інноваційних розробок.

Література:

1. Tabas T. Barriers to development of the innovation potential in the small and medium-sized enterprises / J. Tabas, M. Beranová, J. Vavřina // Acta universitatis agriculturae et silviculturae mendeliana brunensis. – 2011. – Volume LIX. – No 7. – PP. 453-457.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ СКЛАДОВІ

Єфімова А.О.

*Науковий керівник: Бугріменко Р.М., к.е.н, доцент
Харківський державний університет харчування та торгівлі*

Конкурентоспроможність є однією із найважливіших категорій сучасної ринкової економіки, яка виявляється лише в умовах конкуренції.

Проблема конкурентоспроможності підприємства відносно нова для економіки України. Актуальність даної проблеми зростає в результаті інтеграції України в міжнародні організації і подальшого розвитку ринкової економіки. Мінливі конкурентні умови потребують від підприємств вчасного відповідного реагування на зміни, що відбулися. Конкуренція є визначальним фактором впорядкування цін, стимулом інноваційних процесів (запровадження у виробництво нових винаходів та технологій). Вона сприяє витісненню з виробництва неефективних підприємств, раціональному використанню ресурсів, запобігає диктату виробників монополістів по відношенню до споживача.

Найбільш узагальнено конкурентоспроможність підприємства можна визначити як потенційну або реалізовану здатність економічного суб'єкта до ефективного довготривалого функціонування у релевантному зовнішньому середовищі. Конкурентоспроможність підприємства: ґрунтується на конкурентних перевагах підприємства; визначає здатність підприємства витримувати конкуренцію на певному ринку; відображає позицію даного підприємства відносно конкурентів.

Конкурентоспроможність підприємства можна розглядати як ступінь реалізації ефективності взаємозв'язку його конкурентного потенціалу та ключових компетенцій щодо формування необхідної сукупності конкурентних переваг на конкретному ринку або його сегменті, що сприяє забезпеченню стійкої конкурентної позиції в порівнянні з конкурентами в певний, досить короткий період часу (тобто на момент оцінки).

Таким чином, формування конкурентоспроможності підприємства відбувається всередині суб'єкта господарювання завдяки ефективному використанню усього комплексу внутрішніх ресурсів та можливостей, що сприяє набуттю необхідної сукупності певних конкурентних переваг; а проявляється вона лише в зовнішньому конкурентному середовищі тобто за умов наявності порівняльної бази – конкурентів. Виходячи з такої позиції саме у внутрішньому середовищі створюються необхідні та достатні умови для набуття підприємством конкурентоспроможності такі умови:

- по-перше, наявністю необхідних ресурсів, які забезпечують безперервність процесу функціонування суб'єкта господарювання, склад та структура яких обумовлена галузевою специфікою, а також ключових компетенцій;

- по-друге, ефективністю використання – використання наявних ресурсів має бути на рівні не нижче ніж середньогалузевий, а для здобуття конкурентних переваг в даному спектрі – рівень має перевищувати середні показники конкурентів.

Виходячи з такої логіки, умовно виділяють дві взаємопов'язані складові конкурентоспроможності підприємства, а саме: внутрішню – ефективність, яка забезпечується ефективністю його господарсько-фінансової діяльності за всіма складовими в межах внутрішнього середовища; зовнішню – безпосередньо конкурентоспроможність, яка безпосередньо формується на конкретному ринку

або його сегменті під впливом наявної конкурентної пропозиції та вимог споживачів. Виділені дві складові є нероздільним цілим. Так забезпечення внутрішньої ефективності створює необхідні та обов'язкові умови для набуття зовнішньої конкурентоспроможності, а разом вони формують певний рівень конкурентоспроможності підприємства, який дозволяє йому успішно функціонувати на даному ринку або його сегменті. Внутрішня ефективність забезпечується комплексним взаємозв'язком конкурентоспроможних ресурсів та конкурентоспроможного менеджменту. Підкреслимо, що під конкурентоспроможністю ресурсів у даному ракурсі слід розуміти не тільки сукупність необхідної кількості, якості, складу та структури фінансових, природних, матеріальних, технологічних, виробничих, кадрових ресурсів, а й їх використання найбільш оптимальним з усіх можливих альтернативних варіантів способів.

Конкурентоспроможність менеджменту передбачає підтримування та ефективне використання ресурсної бази в актуальному для умов ринку становищі, зумовлюється конкурентними перевагами в кваліфікації, мотивації, організації управління на підприємстві, насамперед вищого керівництва. Це сприяє можливості формування конкурентоспроможної підприємницької ідеї та стратегії розвитку щодо особливого уявлення про продукт підприємства, спосіб задоволення потреби клієнтів, спосіб підтримки та розвитку потенціалу і способи управління підприємством. Саме такі конкурентні переваги є унікальними для кожного підприємства, а їхнє ефективне вдале сполучення й зумовлює конкурентоспроможність підприємницької ідеї.

Таким чином, оптимальне співвідношення та взаємодія конкурентоспроможних ресурсів та конкурентоспроможного менеджменту сприяють формуванню унікальних конкурентних переваг даного підприємства та забезпечують його внутрішню ефективність, що в свою чергу уможливорює формування конкурентоспроможної пропозиції підприємства на конкретному ринку або його сегменті, яка забезпечує її необхідний рівень.

ОСОБЕННОСТИ ФОРМИРОВАНИЯ ИНВЕСТИЦИОННЫХ РЕСУРСОВ ПРЕДПРИЯТИЯ

Жук Д.И.

*Научный руководитель: Шершенюк Е.Н., к.э.н., доцент
Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет*

В Украине все большую актуальность приобретает процесс формирования инвестиционных ресурсов предприятия.

Все субъекты хозяйствования сталкиваются с необходимостью ведения инвестиционной деятельности, что объясняется следующими причинами: наращиванием объемов производственной деятельности; освоением новых видов деятельности; увеличением прибыли предприятия путем выгодных инвестиционных вложений разного характера; формированием на этапе